

**Ниже учешће за кредите -
решење стамбеног проблема?**

**Ниже учешће за
кредите - решење
стамбеног проблема?**

rs.politsturm.com

2024-12-15

2 мин. читања

Председник Србије Александар Вучић 1. децембра 2024. године изјавио је да ће се са Народном банком Србије (НБС) радити на томе да се у сарадњи са пословним банкама направе гарантне шеме и програми како би се решили проблеми које млади имају када је реч о куповини станова.

"Ићи ћемо на то да буде максимално три до пет одсто учешће, а да стопа не прелази 200 евра за просечне станове на нивоу Републике Србије. И сада градимо ту шему, да видимо како да субвенционишемо куповину стана" изјавио је Вучић[1]

Сличне идеје за релативно ниске каматне стопе и законом одређено смањење капара и учешћа имао је и амерички председник Џорџ Буш 2008. године, пре него што се десила економска криза исте године. Подржани од стране америчке владе, купци са ниском кредитном способношћу у Америци су 2000-их узимали хипотеке и стамбене кредите. Када је дошло до економског успоравања, велики број тих дужника отишао је у банкрот - што је довело до колапса и банкрота банака које су им давале кредите. [2] Светска економска криза 2008. године је наравно била последица не овог или оног политичара већ самог капиталистичког система, политичари који су подржали јефтине стамбене кредите тада (као и данас) су једноставно слуге капитала.

Позајмљивање високо ризичних хипотекарних кредита тренутно у Србији дефинитивно неће довести до непосредне економске кризе истих размера као у 2008. години - Србија није довољно велико тржиште, нити су банке активне у Србији под великим ризиком од пропасти због инвестиција у другим земљама. Овакав потез, међутим, може довести до све већег куповања станова кредитом чије су последице већа шанса за још горе и веће кризе по радничку класу у будућности.

Такође треба да упоредимо „јефтине хипотекарне кредите” које нам нуди Вучић и који нас приближавају све већој кризи са државном станоградњом која је успела да реши стамбено питање и да максимално уништи бескућништво као и било какву анксиозност могућности или немогућности отплаћивања хипотекарних кредита.

Ризик од невраћања кредита, губитка стамбеног простора и средстава за живот повећава се са могућношћу губитка посла и стабилних прихода у временима економске кризе. Растући нервни стресови доводе до повећане раздражљивости и хроничне анксиозности. Она исцрпљује нервни систем и подрива психичко здравље особе, што лоше утиче на њихово благостање и односе са другима. Међутим, просечан грађанин нема избора, па су аплицирање за хипотеку, материјална оскудица, психичко оштећење здравља и ризик од неплаћања стални пратиоци живота већине људи.

Само социјализам може решити стамбено питање ефективно, зато што профит неће бити сврха производње, већ максимално задовољавање људских потреба.

Извори:

[1]https://www.rtv.rs/sr_lat/ekonomija/aktuelno/vucic-ucesce-za-stance-mladih-bice-maksimalno-tri-do-pet-odsto_1588898.html

[2] <https://www.nytimes.com/2008/12/21/business/21admin.html?pagewanted=2>

Оригинални чланак